

LIBČICKÉ KŘIŽOVATKY

časopis libčického občanského spolku LOS

ROČNÍK 2, ČÍSLO 1, BŘEZEN 2015

WWW.LIBCICKEKRIZOVATKY.CZ

Prodám kulturní dům. zn. spěchá.

Je Vám titulek povědomý? Pak vás paměť neklame. Znovu se v Libčicích diskutuje, znovu se místní lidé dělí na stoupence a odpůrce koupě kulturního domu. Tento libčický padesátník však není v příliš dobré kondici, své nejlepší roky má dávno za sebou a nejde tedy o nikterak lukrativní nemovitost. Otázka mít či nemít kulturák v majetku města se periodicky vrací na stůl a z tématu se postupem doby stalo jakési politikum poměrně zřetelně vyhraňující postoje jednotlivých volebních uskupení. Proč tomu tak je, na to není třeba se složitě ptát. Prostě proto, že město mělo v minulosti možnost pořídit předimenzovaný areál KDL již několikrát a za mnohem menší částky (nejprve prý za symbolickou korunu a o něco později

za cca 4 mil. Kč). Nyní však leží na radnici nabídka třikrát vyšší, nabídka, o jejíž výši se podle majitelů nebude licitovat. I takové mohou být podmínky koupě. Je ale na vedení města, zda takovou počáteční podmínku bez výhrady přijme či nikoliv.

Koupíme si vzpomínky na mládí?

Na první pohled se mnohým může zdát, že je odpověď na základní otázku „mít či nemít“ snadná. Ti z Vás, kterým se při zmínce o libčickém kulturáku vybaví třeba vlastní taneční začátky, nebo si vzpomenou na tradici

pokračování na straně 2 >>

zimování vodních ptáků na Vltavě

Elegantní samec severské kachny ostralky štíhlé trávil v letošní zimu v Kralupech nad Vltavou.

Foto: Martina Kišelová

Proč je zajímavé sledovat vodní ptáky v zimě? Jaká je historie Mezinárodního sčítání vodních ptáků? Co zajímavého jsme mohli v okolí Libčic pozorovat před 50 lety a co v lednu 2015?

Naprostá většina ptáků volně žijících ptáků v naší přírodě střídá v průběhu svého ročního cyklu místa svého výskytu. Nejedná se však zdaleka jen o tradiční odlet u nás hnízdících ptáků do teplých krajín. Pro severněji hnízdící druhy a jedince může být i střední Evropa příhodným místem pro přezimování. Takto se na nezamrzající vody v České republice stěhují každou zimu desítky až tisíce vodních ptáků hnízdící v tajgových a tundrových oblastech Eurasie. Nejde přitom o jednoduchý přelet ze severu na jih.

Život jako v popelnici

Možná to znáte – vracíte se vlakem z práce, v Řeži vás z limbu probudí puch ze skládky a vy se zaradujete, neboť to znamená, že vane západní vítr, a tudíž to dnes nesmrdí v Libčicích. Dnes ne, ale zítra, nejspíše později pozítří ano. Hrozný mrak popelnicového oděru za vámi vlezle do ložnice, když si necháte večer pootevřené okno, otráví vám odpoledne na zahradě, podvečerní jogging či procházku s pejskem.

Trápí nejen nás v Libčicích, ale i obyvatele několika dalších obcí v okolí skládky. Pochopitelná nelibost již vzbudila v postižených obcích diskuse. Řada dotazů byla vznesena na zastupitelstva i přímo na skládku. Její zástupci tvrdí, že zápach nepochází z ní, ale z kompostárny Jena ve Velkých Přílepech. Tedy – pokud mne nos neklame, jde o přesně stejný oděr, který vám nalezte do auta při každé cestě kolem skládky v Úholičkách, takže tomuto vysvětlení se mi moc věřit nechce, ale budí.

Ať je zdroj jakýkoli, domnívám se, že vyřešení téhle protivné záležitosti by se mělo stát jednou z priorit vedení města. Myslím, že taková otázka, překračující hranice jednotlivých obcí, by mohla ukázat, jaký smysl mají dobrovolné svazky obcí Údolí Vltavy nebo Od Okoře k Vltavě.

Výsledek nátlaku na původce zápachu, by měl minimálně odpovídat zásadě: „Kdo smrdí, ať platí.“ (Ale raději ať vůbec nesmrdí...). A nezapomeňte, že pokud si nikdo nestěžuje, problém jako by nebyl.

Jaroslav Richter

V Evropě převládá spíše tah ve směru severovýchod – jihozápad. Nejtepleji je v zimě v jihozápadní Evropě, naopak nejchladněji v severovýchodní. Ani to však není jediný směr migrace a přeletů. Podmínky jednotlivých zimních sezón jsou variabilní. Střídají se mírnější a krutější zimy a i v těch mírných zimách nás zpravidla nemine několik mrazivých dnů nebo týdnů. Tyto povětrnostní výkyvy ovlivňují i výskyt a početnost zimujících vodních ptáků.

pokračování na straně 3 >>

divadelních festivalů, budou mít svou odpověď podbarvenou emocemi, jež takové vzpomínky a prožitky zákonitě vyvolají a budou jistě nalaďeni spíš pro zachování dostupnosti KDL. Vedení města se však má v této souvislosti soustředit především na skutečnou potřebnost a ekonomické aspekty, které se v příštích letech potenciálně promítnou do rozpočtu města. Emoce a sentiment do takového rozhodování patří pouze okrajově pro dokreslení subjektivního významu areálu pro jednotlivce. Podobně jako argumenty, že v KDL nacházejí své zázemí sportovní oddíly, protože se již nevejdu do sokolovny. Ty do tématu kulturního domu, už z prostého významu jeho názvu, nepatří vůbec. Sport patří především do tělocvičny, nikoliv do kulturního zařízení. Máme-li hodně aktivních sportovců, máme-li školu bez tělocvičny, pojďme se místo kulturního domu raději věnovat tomuto nedostatku.

Před tak závažným rozhodnutím, jakým zvažování koupě KDL je, si proto musíme položit několik základních otázek. Na některé bychom se měli pokusit nejprve odpovědět sami, k jiným přizvat odborníky a poté vše řešit v pracovní skupině, kterou rada města pro tuto příležitost ustanovila. Teprve až pak věc projednávat v zastupitelstvu.

Těmi základními otázkami jsou:

- ❓ jaká je reálná hodnota areálu?
- ❓ v jakém faktickém stavu areál v současnosti je?
- ❓ jaké stavební úpravy byly v minulosti provedeny a jaké jsou k nim doklady?
- ❓ jaké budou přínosy a jaké náklady pro město?
- ❓ kolik bude stát provoz a údržba, modernizace v příštích letech?
- ❓ může areál fungovat s vyrovnaným, lépe však ziskovým rozpočtem?
- ❓ jaké jsou možnosti financování investice s minimalizací nepříznivého dopadu na městský rozpočet?

- ❓ jaké jsou možnosti provozování?
- ❓ potřebuje město vlastnit takový areál, má jasnou náplň a koncepci rozvoje pro podobné zařízení?
- ❓ využije jej samo nebo bude nabízet prostory dalším subjektům působícím ve městě a za jakých podmínek?
- ❓ jaké podmínky pro svou činnost potřebují zájmové organizace, jaké jsou jejich časové a prostorové nároky?
- ❓ jak by mohl vypadat novodobý komunitní dům splňující požadavky místních zájmových organizací a kolik by taková stavba/přestavba reálně stála?
- ❓ kolik jiných investic by se dalo za tento balík finančních prostředků ve městě pořídit či vybudovat?

Teprve tehdy, až si dokážeme odpovědět na tyto otázky, lze zodpovědně usednout ke stolu a zvažovat koupi ANO/NE.

Dům za všechny peníze. A to doslova.

Nezpochybnuji fakt, že Libčice a jejich obyvatelé potřebují kulturní zařízení, či snad lépe řečeno komunitní centrum, které bude umět vytvářet podmínky pro zájmovou činnost i příležitosti pro kulturní vyžití. Domnívám se však, že je možné s trochou vůle a nadhledu vytvořit alternativní zázemí v objektech, které město dosud vlastní, a není proto nezbytně nutné tuto předimenzovanou nemovitost kupovat. A také: obec se má prioritně starat o rozvoj vlastního majetku, nikoliv řešit ztrátovost investice někoho jiného.

Poměrně důležitým momentem rozhodování je rovněž skutečnost, že současný rozpočet disponuje rezervou, která byla postupně vytvářena během uplynulých let. Rezervu v aktuální výši 12,0 mil. Kč chráníme jako polštář, který může pomoci dorovnat krátkodobé výkyvy v příjmech obce nebo umožnit nárazově financovat nenadálou investici. Mám na mysli například neplánované výdaje plynoucí z likvidací škod po povodních nebo jiných haváriích. Je

zajímavé, že výše nabídkové ceny KDL je téměř totožná s rozpočtovou rezervou. Ale to je jistě jen pouhá náhoda?

Proč ještě rezervu chránit? Například proto, že má významný vliv na stanovení kategorie ratingu města (hodnocení hospodaření). Před volbami byl úspěšný rating obce B+ (velmi pěkný výsledek) získaný právě díky velké rezervě a nulovým úvěrům s velkými ovacemi prezentován v Libčických novinách. Uplyne pouhých 6 měsíců a čelíme tlakům, jak tento polštář vyhodit z okna a rating hezky rychle zhoršit. Rating však bývá důležitým parametrem při hodnocení „kvality“ hospodaření žadatele o dotace a tudíž stanovení jeho věrohodnosti pro poskytovatele příspěvků z evropských fondů. Zhoršením ratingu snižujeme své šance při soutěži o evropské peníze třeba pro stavbu tělocvičny nebo rozšíření mateřské školy a tudíž i šanci přinést do městského rozpočtu velmi zajímavé částky pro podporu rozvoje města.

Nabídka majitelů KDL je v tuto chvíli stále aktuální a představitel města proto budou neodvratně vedeni k rozhodnutí koupi KDL schválit či odmítnout. Takové rozhodnutí vyžaduje velkou pozornost. Jde o zodpovědnost k ekonomickým možnostem města, o rozhodnutí, které může zásadním způsobem a po mnoho let odčerpávat z rozpočtu města nemalé finanční částky.

Položme si však ještě další otázku, jestli je právě nabídka koupě KDL nenadálou nepřehlednou situací, pro kterou se rozpočtová rezerva vytváří a na níž by se tedy měla rozpustit a to doslova? Osobně se domnívám, že nikoliv. Dokonce si myslím, že je zde uměle vytvářen dojem nepostradatelnosti KDL, protože právě v tuto chvíli nemá město k dispozici adekvátně velký a volný objekt, v němž by se mohly kulturně společenské aktivity odehrávat. Areál „Ludvík“, který by se mohl k takovému účelu zmodernizovat, je totiž momentálně příslibem pro pobočku Policie ČR, ač ta dosud stále jednoznačně nepotvrdila faktickou vůli sem svou rozšířenou službu přestěhovat.

Hledejme i jiná řešení

Věřím, že je v silách města připravit projekt pro založení komunitního centra, které by splňovalo prostorové požadavky zájmových

organizací, bylo snadno dostupné a umožňovalo rozvíjet mimoškolní zájmovou činnost ve městě. Nikde však není psáno, že tímto objektem musí nutně být kulturní dům. Tento objekt byl postaven v šedesátých letech a je svým hmotovým uspořádáním poplatný době svého vzniku, je jakýmsi libčickým molochem, o jehož udržitelný provoz se různí vlastníci v posledních dvaceti letech marně pokoušejí. Nepřeji si, aby si město jako udatný zachránce na takovém projektu vylámalo zuby, lépe řečeno otevřelo černou díru, v níž skončí mnoho finančních prostředků z rozpočtu.

Navrhují, abychom se vyhnuli takovým dohodružstvím, a abychom se vydali cestou koncepčního a systematického plánování nových projektů, abychom společně pracovali na vytvoření kvalitního a napříč městem prodiskutovaného strategického plánu rozvoje města, který nám odpoví na některé z výše uvedených dotazů. Přinejmenším na otázku skutečné potřeby a udržitelnosti projektu kulturního domu, potažmo komunitního centra.

V tuto chvíli, kdy máme k dispozici pouze mizivou část z požadovaných dokumentů pro posuzování výhodnosti koupě KDL pro město, nemá význam svolávat schůzi zastupitelstva. Pracovní skupina sestavená z členů rady města, zástupců Libčického občanského spolku LOS a zástupců ODS upozorňovala vedení města na potřebu reálných podkladů i potřebu času pro kvalifikované rozhodnutí. Nikdy není dobré podlehnout vytvářené časové tísně a nabýt dojmu, že se už taková nabídka nebude opakovat. I to se může stát. Přesto se domnívám, že je naší povinností shromáždit dostatek podkladů, abychom současný návrh dokázali odpovídajícím způsobem vyhodnotit.

Z tohoto úhlu pohledu jsme rádi, že byl termín mimořádného zastupitelstva svolaného původně na 26. 3. 2015 do KDL zrušen a odsunut zatím na neurčito do doby zpracování potřebných dokumentů. Je rovněž dobře, že máme jako opoziční subjekt poprvé možnost podílet se svými návrhy, podněty či připomínkami na soupisu požadovaných dokladů a doufáme, že budeme mít možnost spolupracovat na jejich vyhodnocování. Je to důležitý první krok ke vzájemnému poznávání způsobu práce zástupců jednotlivých volebních subjektů i důležitý krok k nastavení konstruktivní spolupráce pro dosažení společného cíle. Záleží samozřejmě na tom, zda bude v zastupitelstvu na takovém společném cíli nalezena shoda.

Budeme rádi, pokud se v diskusi pod přispěvkem (www.libcickekrizovatky.cz) s námi podělíte o své názory na koupi kulturního domu. Zatím se stále přikláníme k rozhodnutí nekoupovat, protože chceme finanční prostředky města utráčet v projektech přinášejících jeho obyvatelům výrazný efekt, ať už hmotný nebo duchovní, a v investici do KDL takové dopady dosud nevidíme.

Petra Pelešková

Kormoráni velcí v Libčicích nad Vltavou Přistávající mladý pták (vlevo) se zdraví se starším kolegou.

Foto: Vojtěch Juda

>> pokračování ze strany 1

V tuhých zimách zamrznou stojaté vody (rybníky, přehrady, pískovny) i některé úseky řek a ptáci jsou odkázáni jen na větší toky nebo proude tekoucí úseky řek. V mírných zimách (jako byla i ta letošní), mají vodní ptáci k dispozici širší nabídku nezamrzlých vodních nádrží a vodních toků. Právě tyto vztahy sledují ornitologové při celosvětově organizovaném Mezinárodním sčítání vodních ptáků, které probíhá každoročně v polovině ledna. V letošním roce byl takto zorganizován již jeho 50. ročník.

Na Vltavě přibývají zajímavé druhy ptáků

V průběhu historie celé akce (1966 - 2015) se podařilo zdokumentovat vývoj početnosti mnohých druhů vodních ptáků. Pozornost určitě upoutalo šíření i nárůst počtu kormoránů, volavek, hus a většiny druhů kachen a racků. Stále častěji se setkáváme i s nepůvodními druhy, pocházejícími z jiných světadílů, které se do evropské přírody dostaly zásahem člověka. Na počátku sčítání se nacházela nevýznamnější zimoviště na velkých řekách, na Labi a Vltavě. Později vzrůstal význam některých nově budovaných přehradních nádrží, jako jsou například Nové Mlýny, Nechranice, Jesenice nebo Rozkoš. Nová zimoviště se objevila i na některých pískovkách a šterkopískovkách. Význam dolních toků řek Vltavy a Labe však neklesal.

Podívejme se do historie: hned v prvním roce sčítání bylo dne 16. 1. 1966 na Vltavě mezi městy Roztoky u Prahy a Kralupy nad Vltavou zjištěno 684 kachen divokých, 20 racků chechtavých, 7 potápek malých a 2 lisky černé – 713 jedinců a 4 druhy. Zřejmě nejvýraznějším jevem v následujících letech byl ná-

růst početnosti rybožravých ptáků (kormorán velký, volavka popelavá, morčák velký), kteří začali na Vltavě v okolí Libčic zimovat pravidelně od 90. let. Všechny tyto druhy byly zjištěny i v letošním lednu, ale v počtech spíše dlouhodobě podprůměrných. Využili totiž k zimování jiné nezamrzlé lokality v bližším i vzdálenějším okolí.

Při letošním sčítání tak bylo dne 18. ledna 2015 zaznamenáno na stejném úseku řeky Vltavy 174 kachen divokých, 219 kormoránů velkých, 82 racků chechtavých, 23 morčáků velkých, 20 slípek zelenonohých, 9 labutí velkých, 8 poláků chocholaček, 6 potápek malých, 4 lisky černé, 4, volavky popelavé, 2 ledňáčci říční, 1 racek bělohlavý. Největším překvapením pak byl jeden pěkně vybarvený samec ostralky štíhlé (severský druh kachny), zimující v Kralupech nad Vltavou. Celkově tedy bylo zjištěno 553 jedinců a 13 druhů.

Leden 2015 tedy přilákal na Vltavu do okolí Libčic zajímavé spektrum ptačích druhů. Jejich počty ale nebyly příliš vysoké. Ani zdaleka jsme se nepřiblížili hranici 1000 jedinců různých druhů, která zde bývá dosažena v tužších zimách (například v lednu 2006, 2008, 2009, 2010 a 2013), kdy ptáci nemohou kvůli zamrznutí využívat stojaté vody v širším okolí. V celostátním měřítku nedochází k poklesu počtu zimujících vodních ptáků, ale naopak pokračuje jeho nárůst. V mírných zimách se přitom ptáci mohou objevovat i na lokalitách, které dříve nevyužívali, jako jsou například pískovny u Vojkovic nebo Zálezlic. Každý rok tedy může zimování vodních ptáků přinášet nová překvapení.

Petr a Zuzana Musilovi

Víte, že v Libčicích už 18 měsíců působí ochotníci?

Mají již za sebou řádku divadelních počínů, a tak nastal čas je vyzpovídat.

Jak vás napadlo začít s ochotnickým divadlem?

Prvotní impuls přišel na podzim 2013, kdy se dalo dohromady pár nadšenců, kteří se shodli, že je „ochotničeni“ láká. Protože se zrovna začínaly chystat libčické oslavy sv. Martina, první divadelní zadání bylo jasné. Secvičit pro děti a rodiče na závěr lampiónové cesty světél u Vltavy pověst o sv. Martinovi. Po prvních rozpačitých schůzkách se podařilo sestavit skupinu lidí, která se do toho vrhla doslova po hlavě.

Je pravda, že navazujete na bohatou libčickou ochotnickou minulost?

Ano, je to tak. Zatím sbíráme jen kusé informace z dobového tisku i od samotných libčických pamětníků. Dle jejich vzpomínek existovalo v Libčicích v průběhu 20. století dokonce hned několik ochotnických souborů zároveň – věnovaly se nejen činohře, ale třeba i divadlu loutkovému. Jistě se dnes najdou pamětníci přehlídky ochotnických divadel „Libčický divadelní podzim“, který Libčice hostily v letech 1964 až 1983. Pokud by se kdokoli chtěl o tuto libčickou ochotnickou minulost s námi podělit, budeme rádi!

A jaké tedy nakonec bylo vaše první vystoupení?

My jsme si naši svatomartinskou premiéru užili, ale nejsme si jisti tím, jak si to užili diváci. Většina z nás neměla s divadlem předchozí zkušenost a hodně věcí vznikalo stylem pokus-omyl. Přestože se zkušená divadelnice a autorka hry, Dita Landová, snažila vnést do příprav hry řád, my jsme to svým „ochotnickým amatérismem“ neulehčovali. A tak se stalo, že první generálku jsme měli až těsně před vlastním vystoupením.

A pocity po představení?

Skvělé. Se závěrečnou oponou a s odeznělou trémou jsme se shodli, že tímto jedním představením nechceme skončit. Že nás divadlo baví a chceme v tom pokračovat dál. Ač jsme se předtím moc dobře neznali, během zkoušek se dala dohromady veselá kopa komediantů.

Takže lehdy vznikla LOŮ?

Ano, prakticky na místě. Asi pod vlivem atmosféry po Vltavě plujících lodiček z ořechových skořápek, přišla Jana Tahalová s nápadem na jméno. LOŮ – Libčické Ochotnické Divadlo.

A kde vaše LOŮ kolví?

Zpočátku jsme využívali prostory Mateřského centra Malina v Kulturním domě, které jsou však pro větší počet osob, scénu a hlediště zároveň, malé. Naopak velký sál Kulturního domu má nevyhovující akustiku a také by nebylo ekonomické jej přes zimu vytápět kvůli našim zkouškám.

Od podzimu 2014 jsme tedy našli nové příjemné útočiště v sále ZUŠ, které tímto děkujeme! Génus loci tohoto místa je sycen i libčickou ochotnickou historií minulého století, na kterou se zde pokoušíme navázat.

Ovšem je pravdou, že nyní, když připravujeme klasickou činohru s poměrně velkým počtem herců a výpravou, je v některých dějstvích hry těžké se i do tohoto prostoru vejít. Ovšem momentálně v Libčicích vhodnější divadelní prostory nejsou ... ale to by bylo téma spíše jiný rozhovor, což?

Zmiňujete velkou výpravu. Kde sháníte rekvizity, kostýmy?

Kde se dá. Většinu věcí zatím dáváme dohromady svépomocí. Díky šikovnosti některých členů souboru si zvládáme vyrobit i složitější kulisy a spíchnout nějaký ten doplněk. Větší problém je, kam s nimi. Protože nemáme vlastní prostory, rekvizity, kostýmy i kulisy se nám všem kupí doma. Zakopáváme o ně denně, alespoň s námi divadlo skutečně žije!

Vraťme se nyní k řádce divadelních počínů, které již máte za sebou.

Hned po svatém Martinu jsme se vrhli na masopustní hru „O Libčické kobyle“. A to rovnou z autorského pera naší členky Julie Menšík Čákievé. Kobylu jsme s úspěchem hráli už dvakrát. Při tom jsme si ověřili, že jsme schopni se naučit text a něco zahrát i zaspívat k pobavení obecenstva.

Protože většina z nás má malé děti, bylo od začátku směřování k vděčným malým divákům přirozené. Není tedy divu, že další vystoupení byla dětská klasika „Pejsek a Kočička“. Z původního jednoho představení v knihovně nakonec byly ještě další dvě ve školce.

Z deníku zastupitele

↓ Leden 2015 ↓

9. 1. Odeslali jsme žádost o zaslání platného Statutu Libčických novin na podatelnu MěÚ.

10. 1. Odeslali jsme žádost o zaslání studie na úpravu plochy před katolickým kostelem místostarostovi p. Lainovi. # Obdrželi jsme sdělení starosty ke stížnosti ze dne 19. 12. na neposkytnutí požadovaných materiálů k ZM č. 2. # Podali jsme žádost o revokaci usnesení RM č. 4/28-2014 – týká se odmítnutí zveřejnění odkazu na spolek LOS na webových stránkách města.

13. 1. Obdrželi jsme Statut Libčických novin schválený RM v listopadu 2014. # Na základě opakované žádosti jsme obdrželi podrobný rozpis rozpočtu 2015.

14. 1. Jednání investiční komise, jako host se zúčastnila I. Ptáčková. # Odeslali jsme články k otištění v únorových LN, které se věnují naší práci v zastupitelstvu v uplynulých 2 měsících. # Odeslali jsme žádost o přehled demografických údajů města. # Rada města nás vyzvala, abychom navrhli své zástupce do pracovní skupiny, která bude řešit nabídku na odkoupení kulturního domu. Zástupce jsme navrhli.

15. 1. Zaslali jsme podnět zveřejnit mailové adresy zastupitelů na webu města. # Odeslali jsme dopis p. Schönfelda určený zastupitelům, který 18. prosince odeslal na podatelnu města. Z podatelny se dosud k zastupitelům nedostal.

16. 1. Obdrželi jsme z města přehled demografických údajů.

21. 1. Obdrželi jsme pozvánku na ZM č.3, které se bude konat 4. 2. 2015. # Obdrželi jsme projektovou dokumentaci Revitalizace plochy před kostelem sv. Bartoloměje.

26. 1. Na webu města jsou již k dohledání mailové kontakty na zastupitele (viz podnět z 15. 1.). # Podali jsme v pořadí již třetí žádost na RM, týká se odmítnutí zveřejnění odkazu na spolek LOS na webových stránkách města v sekci Organizace a spolky. # Opakovaně jsme podali návrh na doplnění programu ZM č.3 na zpracování ročního harmonogramu zasedání RM.

28. 1. Žádáme o doplňující informace k rozpočtové úpravě č. 1/2015 – dostavba MŠ, rekonstrukce ZUŠ, služebna Policie ČR v objektu Ludvík, chodník v ul. Kralupská, obnova zeleně na nám. Svobody. # Obdrželi jsme projekty obnovy zeleně na nám. Svobody, chodníku v ul. Kralupská a projekt na opravu ZUŠ.

↓ Únor 2015 ↓

1. 2. Proběhla přípravná schůzka zastupitelů LOS před středečním zasedáním ZM č. 3.

3. 2. Odeslali jsme radě města návrh na rozšíření webových stránek města o složku zobrazující stav příprav a průběh realizace aktuálních projektových záměrů i žádostí o dotace, včetně možnosti prohlédnout si projektovou dokumentaci.

4. 2. Obdrželi jsme pozvánku na 12. 2. na první pracovní schůzku týkající se aktuální problema-

Následovala téměř hororová stínohra „Hončík Nebojsa“ na strašidelném přespávání dětí ve školní družině. Vylétávání kusů čertovského těla komínem z pece přivedlo dětské diváky do varu. Dodnes jsme se raději neptali, jak po tomto úvodu pokračovalo uspávání rozdávaných dětí.

A samozřejmě na sv. Martina 2014 jsme si naše „zakládající představení“ s chutí zopakovali a snad i trochu opět vylepšili. Shovívavým divákům slibujeme, že na zdokonalování našich ochotnických dovedností pilně a „ochotně“ pracujeme.

A nezazářili jste „hvězdně“ ještě někde?

Málem bychom zapomněli na naši předvánoční hru „o Vánoční hvězdě“ (mimořadně další autorskou hru Julie). Protože se do evangelického kostela vešel jen omezený počet diváků a představení se líbilo, rádi jej v adventním čase opět zopakujeme.

Zmínili jste připravovanou činohru. Nemůžete aspoň naznačit, co chystáte?

Je to tak trochu veřejné tajemství, ale již od loňského června zvesela chystáme komedii, ruskou klasiku. Hru jsme vybírali s ohledem na nové posily LOĎe, které ustálily náš aktuální počet na 11 LOĎníků, pravidelně se scházejících každý středeční večer. Velkou oporou při finišování příprav celé hry je pro nás naše nová, ochotnický zkušená, režisérka Katka Kapounová.

Podkolatov. – Žvanikin. – Onučkin. – Nenažraný. – Starikov. Rusko je země veliká, lidí je tam hodně, „jména mají kolikrát tak zvrhlý, že když ho uslyšíš, hned si vodplivneš a ještě se pokřižuješ“. Možná několik postav ze hry a krátký citát znalcům napoví.

My občas také nápovědu potřebujeme. Pro některé z nás je problém zapamatovat si celé jméno své postavy, natožpak kompletní dialogy. Vzali jsme si velké sousto, ale statečně bojujeme. A protože jsme si odvážně stanovili pevné předprázdninové datum naší premiéry, brzy rádi pozveme všechny libčické divadelní nadšence. Tedy popravdě, den premiéry nám byl trochu „shůry dán“ – potřebujeme se trefit mezi termíny porodů dvou ochotnic. Toť napínavé zpestření našich příprav!

A co bude po premiéře?

Oslava, druhý porod a snad po čase i další hra, ale to už hodně předbíháme. Rádi uvítáme případné nové ochotníky na naši LOĎní palubu. Musíme také vyřešit zázemí a najít prostor pro náš – stále se rozrůstající – divadelní fundus. Samozřejmě nezanevřeme ani na malé libčické diváky, přestože cenu Thalie za „Pejska a Kočičku“ už asi nedostaneme. Do Národního Divadla se zkrátka musíme vetřít s jinou hrou ... že by na kritiky zapůsobila ruská klasika v našem podání???

Za LK vedl rozhovor Jan Menšík

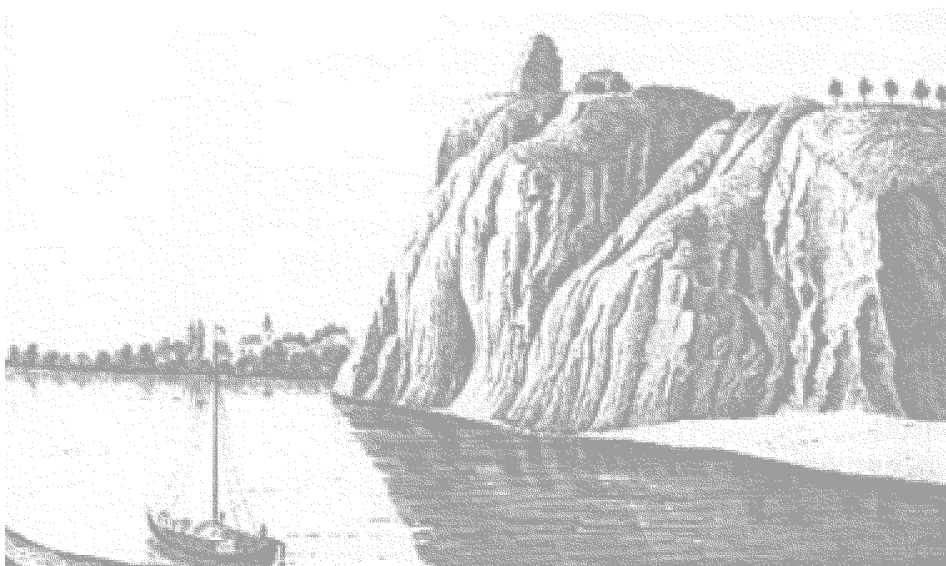

Naše monumenty: Hrádek „Liběhrad“ nad Libčicemi (tentokrát zcela apoliticky).

Výhoda života na malém městě tkví mimo jiné v tom, že všechna jeho historicky významná místa můžete snadno obejít během jednoho odpoledne. V Chýnovském háji zkusíte najít pravěké mohyly (o těch jindy), na hlavní třídě si prohlédnete dva kostely – a přímo z nástupiště libčického nádraží pohlédnete skálu nad řekou, na níž se kdysi vzpínal středověký hrad Liběhrad.

O vzniku hradu se zmiňuje kronikář Václav Hájek z Libočan (1541). Přesně (!) do roku 711 sem situuje scénu, kdy na ostroh nad řekou přichází družina kněžny Libuše, místo se jim zalíbí, a proto zde nechávají vystavět hrádek, který podle své kněžny nazvou Liběhrad. Pravděpodobnější je však teorie Augusta Sedláčka, jenž ve svých Hradech, zámcích a tvrzích odvozuje název Libčic od vlastního jména Libek (Libhost, Libomir, Libomysl). Hrad pak pravděpodobně nechal postavit zbraslavský klášter jakožto majitel Libčic „k ochraně zboží svého a za bezpečné sídlo toho, který ten statek spravoval“. Jméno hradu je pak odvozeno od jména obce.

Doba založení hradu není známa, pravděpodobně však spadá do 13. – 14. století; zanikl již před třicetiletou válkou a v roce 1541 je zmiňován jako zřícenina. Sesunuté zdivo bylo asi využito mj. při stavbě vinic na jižním svahu (směrem k obci). Zásadní ránu hrad dostal v polovině 19. století, kdy byla jeho východní část odstřelena při stavbě trati.

O stavbě „Státní železná dráha Pražsko-Dražďanské“ vypráví neznámý autor článku v časopise Pautník z roku 1846. Se skupinou přátel a „inženýrem B. z Dolan“ – zřejmě jedním ze stavitelů trati – se vydává na cestu podél vznikajícího velkolepého dopravního díla. Je patrně jedním z posledních návštěvníků „celého“ Liběhradu, jejichž vzpomínky se nám dochovaly dodnes. Příjezd k Libčicím popisuje takto:

Mlčky nás mijely černé skalní stěny pobřežní, až poznenáhlu ode břehu ustupovati a lukám a štěpnicím místa popřávati začaly. Z daleka vidíme před sebou na levém břehu opět vysokou a strmou skálu a na ní kus zdi od bývalého hradu. Byl to Liběhrad. (...) Vystoupili jsme na břeh, husté sady ovocného stromoví nás pojaly, a v krátkce jsme se octnuli na výšině hradu...

Doprava: Kudy z Libčic?

Začalo jaro, už je to jisté. Stavební firmy vtrhly na silnice a všude se veselé buduje a opravuje. Což je vlastně dobře, jen aktuálně je to komplikace. Shodou okolností v úplně stejných termínech ubyly Libčičanům dvě trasy, kudy se dostat „do světa“. Vzhledem k tomu kolika směry se od nás dá vyjet, je to celkem citelná změna pro všechny motoristy.

Kralupy? Zavřeli nám most.

Jezdíte nebo projíždíte přes sousední Kralupy nad Vltavou autem? V tom případě asi víte, že za dopravní špičky to není žádný med – jeden most Kralupům nestačí i když se zrovna nic neopravuje. A stačilo zavřít kruhový objezd pod železničním viaduktem, hned to bylo o poznání horší – projet úzkou uličkou za Penny marketem nebylo úplně snadné a zabralo to dost času. Teď práce na kralupských křižovatkách postoupily a díky tomu zavřeli i jediný kralupský most.

Uzávěra

Další fáze úprav začala 16. března a potrvá (prý minimálně) do 31. května 2015 a pro dopravu znamená značné omezení. Konkrétně se jedná o uzavření mostu TGM a části Mostní ulice, nejen pro vozidla, ale i pro pěší. Objízdňá trasa této uzavírky (v délce 20 km) vede kolem Veltrus a Nelahozevsi do Nových Ouholic, směrem na Velvary a dále po silnici od Velvar do Kralup. Pouze vozidla Integrova-

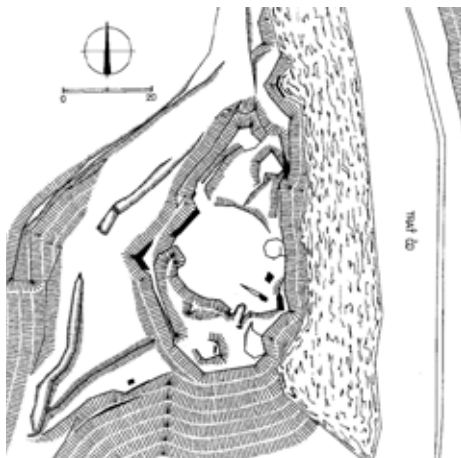
ného záchranného systému (policie, hasiči, záchranná služba) budou mít povolení přejezdu lávky pro pěší (ale umíte si na té lávce představit hasičskou cisternu?).

Místo světel bude „kruháč“

Velká křižovatka ulic Mostní, Erbenova a Jodlova („Na Františku“) – zde stávající semafony nahradí zcela nový kruhový objezd. Během stavby bude křižovatka obsluhována světelnými semafony a objezd bude budován po částech tak, aby byl zajištěn stálý provoz z Cukrovaru směrem k nádraží a škole.

Další velkou změnou bude zrušení přechodu pro chodce mezi kostelem a Penny marketem. Nahradí jej nový funkční přechod u budovaného kruhového objezdu „Na Františku“.

Někdo kruhové objezdy zatracuje, někdo je vítá. Mohou zpomalovat dopravu, či přispět k její větší plynulosti a bezpečnosti. Nám by se líbil kruhový objezd nad Libčicemi, na křižovatce „Na Zabitém“. Nenechte se ale zlákat sny, ten zatím není k vidění ani na papíře.

Půdorys hradu

© J. Hložek (in: T. Durdík: Ilustrovaná encyklopedie českých hradů - Dodatky 3, Libri, Praha 2008)

...Pan inženýr B. zamýšlí několik základních zdí vedle ještě stojícího kusu zdi nahoru vyhnati a nějakou hlídku s pavlačí z toho zříditi, a vyvedením takové šťastné myšlénky by nejen Liběhrad opět poněkud obživnul, ale celá krajina by dostala novou k romantičnosti své dobře se hodící ozdobu. Vyhlídka z Liběhradu na řeku dolů, na Libčice, téměř celé v ovocných sadech ponořené, na Dolany, vzdálenější Chvatěrubský zámek, a dále až na výšiny proti Velvarům jest překrásná.

Autor ani mnozí jiní netušili, jakou změnu přinese do kraje stavba železnice. Libčice se již dnes tolik v sadech neutápějí a Kralupy přestaly být „velikou zámožnou vsí, jejížto největší bohatství ve štěpnicích záleží, a zdejší švestky náležejí mezi nejlepší toho druhu ovoce v celém království Českém“. Vyhlídka z Hrádku je ale i dnes krásná, byť jí do značné míry brání vzrostlé stromy a keře. Ze známé rytiny J. Farka z roku 1844 (viz obrázek nahoře) je patrné, že skála s hradem byla podobně jako ostatní vltavské stráně v okolí holá, bez porostu.

Až příště pojedete z Prahy na Kralupy vlakem, vzpomeňte si na slova zapomenutého autora a srovnejte je se svými pocity. Podle nich poznáte, jestli jste v našem kraji doma:

Cizinec, který nyní po železné dráze přes tato žírná pole pojedje, okolo paty těchto skalnatých velikánů zlehka a pohodlně souvati se bude, vydobude nanejvýš dalekohled svůj, a s okem znatele krásu a romantičnost českých krajín rozbíratí a roztřídovati bude, ale největší půvab, kterýž ty krajiny v našich očích mají, ten mu ujde, on nebude věděti, jaké vzpomínky se k těmto místům víží, v kterých my celý svět našeho předvěkového národního života vidíme a s nadšením ctíme!

Lucie Richterová

Autem do Prahy? Vyhněte se Horoměřické.

Shodou okolností jsou v úplně stejném termínu naplánovány i práce na příjezdu do Prahy po Horoměřické – už v Praze v dolíku mezi serpentínami – na Jenerálce totiž začaly práce na inženýrských sítích, provoz je sveden do jednoho pruhu a řízen semaforem. Nabrat v rani špičce 50 minut k obvyklé době dojezdu tak tady není problém.

Popis dopravní události

- ulice Horoměřická, Praha 6, Praha, práce na inženýrských sítích, provoz převeden do protisměru, zúžení vozovky na jeden jízdní pruh, řízeno semaforem
- **Od 16. 3. 2015 10:00 do 31. 5. 2015 23:59**
- Důvod: výstavby kanalizace „Nebušický sběrač“ – záboru části jízdního pruhu ve směru z centra, doprava vedena obousměrně v jednom jízdním pruhu a bude řízena provizorním dynamickým světelným signalizačním zařízením, Vydal: Magistrát HL. města Prahy.

zdroj www.tudyne.cz

Zatím stále ještě pár alternativ pro cestu autem zbývá. Naštěstí je v záloze velmi výhodné vlakové spojení. A až bude nejhůř? Pak je tu přeci Vltava! Nechci spekulovat, ale možná by nebylo od věci poohlédnout se po předsezónních slevách na kajaky, kánoe, pramice a zaoceánské parníky...

Marek Coufal

tiky kolem kulturního domu. # Na zasedání zastupitelstva č. 3 jsme úspěšně obhájili požadavek na zpracování ročního harmonogramu zasedání ZM, rada města má tedy za úkol nejpozději do příštího ZM přehled termínů připravit. # Současně se podařilo prosadit zpracování architektonické studie plochy před katolickým kostelem včetně úvozové cesty k viaduktu, i přesto, že město již nechalo zhotovit projekt na tento prostor, který počítá jen se zámkovou dlažbou.

11. 2. Požádali jsme o zaslání kopie objednávky nebo smlouvy na zpracování Strategického plánu rozvoje města.

12. 2. Proběhla schůzka pracovní skupiny o problematice kulturního domu v Libčicích.

13. 2. Obdrželi jsme objednávku Strategického plánu, zpracování je zadáno obecně prospěšné společnosti Přemyslovské střední Čechy.

16. 2. Obdrželi jsem od tajemníka MěÚ pozvánku na prohlídku únikové cesty z prostoru Hašlerovy ulice stanovenou na středu 18. 2. v 16 hod.

17. 2. Zaslali jsme radě města žádost o zrušení objednávky Strategického plánu v podobě, jak jej město objednalo.

18. 2. Proběhla prohlídka únikové cesty z Hašlerovy ulice za účasti pouze 4 zastupitelů (bez LOSu), ostatní se omluvili s tím, že v tak krátké době nemohou měnit své naplánované pracovní povinnosti. Alternativní termín je určen na středu 4. 3. v 16,30 hod.

19. 2. Na základě schůzky ze 12. 2. jsme radě města zaslali připomínky a požadavky na doplnění podkladů pro přípravu rozvahy o KDL # Tajemníkovi MěÚ byly zaslány dotazy týkající se úpravy zeleně u pomníku padlým ve Vltavské ulici a rýhy pro drenážní opatření na náplavce, odpověď máme očekávat ve lhůtě (rozuměj 30 dní dle zákona o obcích).

26. 2. Starosta svolává další schůzku pracovní skupiny pro KDL na středu 4. 3. 2015, po reklamatických členů skupiny je navržený čas (18,00 hod.) posunut na 19,30 na MěÚ.

↓ Březen 2015 ↓

2. 3. Obdrželi jsme starostou rozepisované dotazy týkající se kulturního domu (KDL).

4. 3. Proběhla 2. schůzka pracovní skupiny ke KDL.

5. 3. Odesíláme za spolek LOS odpovědi na anketní otázky ke KDL. # Starosta zaslal materiál pro pracovní skupinu k problematice KDL – znalecký posudek ceny obvyklé.

6. 3. Obdrželi jsme (poštou) výzvu pro spolek LOS k návrhu svých kandidátů do výborů zastupitelstva (kontrolní a finanční) – podmínkou podpory kandidátů je přehodnocení prohlášení předneseného na ustavujícím zasedání zastupitelstva města.

9. 3. Obdrželi jsme pozvánku na mimořádné zasedání zastupitelstva svolané na středu 25. 3. 2015.

Obdrželi jsme další průběžné materiály zpracované městem – podklady pro pracovní skupinu ke KDL – aktuální náklady a příjmy, tabulka zájmu

Libčická stopa v Národním muzeu

Tahle výstava v Národním muzeu nese výraznou libčickou stopu. Ne, že by se místní věnovali slasti víc než v jiných obcích (pokud o něčem nevím, určitě se mi ozvěte). Ale na její přípravě se přímo podílelo mnoho Libčičanů. Možná na tom není nic divného potud, pokud je to náplní jejich práce.

Ale další přispěli přímo, i když v muzeu nepracují a zástup dalších přispěl nepřímo – sběrem vystaveného materiálu. A právě vystavené exponáty mohou být bonusovým důvodem výstavu navštívit – třeba u některého kousku visí taková ta klasická cedulka: „Exponát pro tuto výstavu zapůjčil / daroval...“ a hned zatím je napsané vaše jméno. Dobře, spíš asi ne, ale zkontrolovat by se to mělo!

Takže si určitě přijďte prohlédnout „kus Libčic“ do Národního muzea, tedy pokusit se jej v množství exponátů dohledat. Láhve od alkoholu? Tahle je mi povědomá... Krabičky od léků? Á, to mě bolely hrozně zuby... Jednostopá vozidla? Vzpomínám si, to jsem uskočil na poslední chvíli... Nebo že by to grafitti? No, to šlo dolů hodně těžko... A tahle naučná brožura? Jó, mládí...

A ten detektivní prvek vám přidá na zážitku, co jiní z dalších měst dostat nemohou, i kdyby si připlatili.

Marek Coufal

Výstava o tom, co všechno nás svádí k dobrovolnému hazardování se životem

Výstava z cyklu SMRT, který Národní muzeum připravilo pro sezonu 2014/2015, se dotýká takových témat, jakými jsou toxikomanie, prostituce a sexualita včetně jejich deviantních podob a připomene snahy lidí překonávat bezpečné hranice svých fyzických možností. Neopomene ani problematiku alkoholismu, kouření a otázku sportovního dopingů.

Pozornost návštěvníků jistě upoutá dýmka generála Windischgrätze, staré pornografické ilustrace, ale také šokující ukázky krajních následků závislosti, například plíce postižené rakovinou nebo játra alkoholika.

18+ Národní muzeum upozorňuje, že návštěva výstavy Smrtelné slasti je nevhodná pro osoby mladší 18 let.

Komisař výstavy: Martin Sekera

o využití KDL – dle výsledků ankety. Odpověď spolku LOS je významně zkrácena.

10. 3. Na základě požadavku (PP) jsme obdrželi doplnění k zápisu z RM č.7/2015 a usnesení o přidělení grantů o vyhodnocovací tabulku zpracovanou grantovou komisí.

11. 3. Změna termínu a místa konání zastupitelstva na čtvrtek 26. 3. 2015 v kulturním domě, jediný bod jednání – koupě kulturního domu. # Tajemník odpovídá na dotazy ohledně výsadeb u pomníku padlých ve Vltavské ulici a k drenážím na náplavce zaslán 19. 2. dpověď není úplná, není zodpovězena fakturovaná částka a zhotovitel prací.

12. 3. Na základě dotazu info z města o konání poslední rady města před mimořádným zastupitelstvem – středa 18. 3. 2015. # Pracovní skupina ke KDL obdržela materiál týkající se žádosti současných vlastníků o vyjádření samosprávy města k objemové studii na přestavbu areálu KDL.

13. 3. Zasíláme ostatním členům pracovní skupiny připomínky k dosud předloženým materiálům.

17. 3. Starostovi města zaslán podnět k uvedení webové rubriky Územní plán do aktuálně platného stavu po schválení změn č. 5.

18. 3. Radě města zasíláme připomínky k usnesení č. 1/7-2015 o přidělení grantů zájmovým organizacím. # Večer proběhla pracovní schůzka zastupitelů s členy LOS před plánovaným mimořádným ZM.

19. 3. Vedení radnice nás utvrzuje ve skutečnosti, že žijeme v Kocourkově – mimořádné zasedání zastupitelstva města je zrušené (nejprve proběhla změna termínu, poté přesun do kulturáku a nyní úplně zrušení).

20. 3. Obdrželi jsme návrh od šéfredaktorky Libčických novin, abychom se za LOS v LN vyjádřili k nabídce koupě KDL – poskytnutý prostor 1/4 strany = 750 znaků.

23. 3. V usnesení RM 13/8-2015 ze dne 18. 3. 2015 se uvádí, že se RM seznámila s požadavky LOS týkajícími se postupu zpracování Strategického plánu rozvoje města zaslánými radě dne 17. 2. 2015.

pokračování příště...

Na Velikonoční pondělí chystá

Scandula tradiční koncert

V programu zazní tři části Lužanské mše A. Dvořáka a další skladby v podání Scanduly a jejích hostů.